

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 386/07
22.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Vesne Popović, članova veća, u parnici tužilaca: AA, maloletnih tužilaca MM i MM1, čiji je zakonski zastupnik - majka AA i BB i VV, čiji je zajednički punomoćnik advokat AB, protiv tužene Republike Srbije - Ministarstva unutrašnjih poslova - Sekretarijat Vranje, čiji je zakonski zastupnik Republičko javno pravobranilaštvo iz Beograda - Odeljenje u Leskovcu, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž. 1600/06 od 28.09.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 22.02.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž. 1600/06 od 28.09.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Vranju Gž. 1600/06 od 28.09.2006. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužene i potvrđena presuda Opštinskog suda u Vranju P. br. 1706/05 od 12.04.2006. godine. Tom presudom, stavom I izreke, tužena je obavezana da svim tužiocima na ime pravične novčane naknade zbog smrti bliskog lica isplati iznose od po 350.000,00 dinara, a tužiocima AA, BB i VV i iznos od 394.130,00 dinara na ime troškova: sahrane - pogrebne i druge opreme, crnine, podizanje spomenika, uređenje grobnog mesta i hrane i pića, sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.04.2006. godine pa do konačne isplate u smislu člana 277. ZOO, a u roku od 15 dana od dana prijema otpavka presude. Stavom II izreke tužena je obavezana da tužiocima na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 313.200,00 dinara u istom paricionom roku.

Protiv navedene pravosnažne drugostepene presude tužena je izjavila blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući reviziju u smislu člana 399. ZPP koji se u ovom revizijskom postupku primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je našao: da revizija nije osnovana. Obzirom da donošenjem pobijane presude nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Nije osnovan ni revizijski razlog o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, sada pokojnog PP i još jedno lice, su dana 12.08.2000. godine u blizini benzinske pumpe gde su otišli radi nabavke goriva, kidnapovala dva pripadnika paravojne terorističke organizacije tzv. OVPMB (oslobodilačke vojske Preševa, Medveđe i Bujanovca): GG i DD i odveli ih u selo ĐĐ, gde su iz lišili života. Njihovi posmrtni ostaci su prikriveni, pa su pronađeni tek krajem 2001. godine i tokom 2002. godine u starom rudarskom oknu u tom selu. Pripadnici navedene paravojne terorističke organizacije koja je delovala na prostorima navedenih opština juga Srbije u periodu od 1999-2001. godine, izvršili su veliki broj najtežih krivičnih dela protiv života i tela ljudi nad nealbanskim stanovništvom, odnosno nad pripadnicima drugih naroda i nacionalnih zajednica. Protiv GG i DD je pokrenut istražni postupak pred Okružnim sudom u Vranju u predmetu Ki. br. 145/03 rešenjem o sprovođenju istrage od 15.01.2004. godine kojim se oni terete za krivično delo ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 6. KZ RS. Upravo protiv njih dvojice koji su u navedeno vreme kada se desio štetni događaj, bili aktivni pripadnici navedene terorističke organizacije, podneto je pred OJT u Vranju više krivičnih prijava za krivična dela terorizma, ubistva i udruživanja radi neprijateljskog delovanja, uperenog protiv Republike Srbije i njene bezbednosti. Tužiocima su maloletna deca, supruga i roditelji pokojnog PP, koji su se (roditelji i supruga) izložili troškovima: njegove sahrane, podizanja nadgrobnog spomenika, uređenja grobnog mesta, pogrebne i druge opreme, crnine i troškovima podušja, u iznosu od ukupno 394.130,00 dinara utvrđenom nalazom i mišljenjem sudskog veštaka finansijske struke od 30.03.2005. godine.

Polazeći od izloženog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo zaključivši da je tužena država odgovorna i u obavezi da tužiocima naknadi, u smislu člana 180. Zakona o obligacionim odnosima nematerijalnu i materijalnu štetu nastalu zbog smrti njihovog oca, supruga i sina, usled akata terora i nasilja na njenoj teritoriji. Ispravno odmerivši visinu novčane naknade za nematerijalnu štetu na ime pretrpljenih duševnih bolova u dosuđenim iznosima od po 350.000,00 dinara, prema svim relevantnim kriterijumima iz člana 200. u vezi člana 201. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima. Takođe pravilno odmerivši i naknadu pretrpljene materijalne štete u utvrđenoj visini naknade koja pripada suprugi i roditeljima koji su se tim troškovima izložili, u smislu člana 193. stav 1. u vezi člana 189. stav 2. Zakona o obligacionim odnosima.

Tužena svojom revizijom neosnovano napada pravno stanovište nižestepenih sudova o njenoj odgovornosti u smislu člana 180. ZOO kojim je propisan posebni slučaj odgovornosti države za štetu nastalu usled akata nasilja i terora; ističući da je smrt PP posledica izvršenja krivičnog dela ubistva, zbog čega su saizvršiocima ovog krivičnog dela ti koji su po osnovu krivice odgovorni za naknadu nastale štete. Stoga što je ovo ubistvo u kontekstu vremena i okolnosti pod kojima se dogodilo, posledica terorističkog akta pripadnika terorističke organizacije koja je tada delovala na prostorima navedenih opština na jugu Srbije, iz političkih motiva i ciljeva upravljenih protiv državnog uređenja i bezbednosti Republike Srbije.

Sledstveno tome i u tom kontekstu je irelevantan revizijski navod tužene da nije utvrđeno da li je kidnapovanje i lišenje života PP bilo sračunato na rušenje Ustavnog poretka Republike Srbije, kod utvrđenja postojanja ostalih atributa terorizma (kao organizovane akcije nasilja motivisane političkim ciljevima upravljenim protiv državnog uređenja i bezbednosti države) u konkretnom slučaju.

Preostalim navodima svoje revizije o nepouzdanosti činjeničnog zaključka o smrti PP kao posledice terorističkog akta izvedenog po njoj na bazi izveštaja SUP-a Vranje, tužena zapravo napada utvrđeno činjenično stanje kao nepotpuno i pogrešno utvrđeno. Međutim, sa tog razloga se revizija ne može izjaviti u smislu člana 398. stav 2. ZPP.

Pravilno je odlučeno i o naknadi troškova postupka u smislu članova 149. stav 1. i 150. ZPP.

Izloženi razlozi su oni koji su rukovodili Vrhovni sud na donošenje odluke kao u izreci primenom člana 405. stav 1. u vezi člana 491. stav 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc